

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

پوښتنې ته ځواب

ایا د خلافت د تاسیس د هغې طریقې لپاره چې حزب تحریر غوره کړې ده، قطعي دلیلونه شته؟

محمد ابو العسل ته

پوښتنه

السلام علیکم ورحمته الله وبرکاته

امیر صاحب، الله سبحانه و تعالی دې ستاسې په وخت، هڅې او پوهې کې برکت واچوي.

زه یوه پوښتنه لرم: ایا د خلافت د تاسیس د هغې طریقې لپاره چې حزب تحریر غوره کړې ده، قطعي

دلیلونه شته؟

ځواب:

وعلیکم السلام ورحمته الله وبرکاته.

په ټولیزه توګه، د دريو پراوونو لپاره قطعي دلایل شته:

رسول الله (صلى عليه و سلم) د دعوت په لومړيو كې كابو د دريو كلونو لپاره پټ دعوت كاو. ده (صلى الله عليه و سلم) د ارقم ابن ابې الارقم په كور كې مسلمانان تثقيفول. مگر د لاندې آيت تر نازلېدو وروسته، ده (صلى الله عليه و سلم) خپل دعوت څرگند كړ:

﴿فَاصْدَعْ بِمَا تُؤْمَرُ وَأَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ﴾

[الحجر: ٩٤]

ژباړه: نوته په زغرده بيان كړه هغه څه چې تا ته يې امر شوى دى او له مشركانو څخه مخ واړوه.

د پورتنې ايت قطعي الثبوت دى او په دلالت كې هم قطعي (قطعي الدلالة) دى، ځكه رسول الله صلى عليه و سلم د ياد ايت تر نازلېدو مخكې په پټه دعوت كاوه او د ياد ايت تر نازلېدو وروسته يې خپل دعوت په ښكاره اعلان كړ، ده صلى الله عليه و سلم د دې پړاو په ترڅ كې فكري او سياسي مبارزه مخ ته وړله او د ياد پړاو په پاى كې يې د طلب النصره (مادي ملاتړ) غوښتنه وكړه.

په فكري مبارزه كې، د بتانو باطل عبادت ډاگېزه كېده او د كفر پر ضد دلايل وړاندې كېدل. بېلا بېل ايتونه ياده مبارزه ډاگېزه كوي، چې ځينې يې په لاندې ډول دي:

﴿أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمُ الْخَالِقُونَ﴾

[الطور: ٣٥]

ژباړه: ايا دوى له كوم خالق څخه پرته پيدا شوي دي؟ يا هم پخپله د خپل ځان پيدا كوونكي دي؟

﴿قَالَ أَتَعْبُدُونَ مَا تَنْحِتُونَ * وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ﴾

[الصافات: ٩٥-٩٦]

ژباړه: هغه وويل: ايا تاسې په خپل لاس د تورل شويو شيانو بندگانې كوي. په داسې حال كې چې الله تاسې هم پيدا كړي او هغه شيان هم چې تاسې يې جوړوي.

﴿وَقَالَ اللَّهُ لَا تَتَّخِذُوا إِلَهَيْنِ اثْنَيْنِ إِنَّمَا هُوَ إِلَهٌ وَاحِدٌ فَإِيَّايَ فَارْهَبُونَ﴾

[النحل: ٥١]

ژباړه: او الله وويل: تاسو دوه خدايان مه نيسي، خداى خو يو دى، نو تاسې خاص له ما نه و وېرېږئ.

﴿مَا اتَّخَذَ اللَّهُ مِنْ وَلَدٍ وَمَا كَانَ مَعَهُ مِنْ إِلَهٍ إِذَا لَدَّهَبَ كُلُّ إِلَهٍ بِمَا خَلَقَ وَلَعَلَّ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُصِفُونَ﴾

[المومنون: ٩١]

ژباړه: الله هيڅوک د خپل اولاد په توگه نه دي نيولي او له هغه سره کوم بل خدای نه شته. که داسې وای، نو هر خدای به خپل مخلوق بېل کړی وای او بیا به یې یو پر بل باندې برلاسي کول. الله له دغو خبرو څخه پاک دی چې دوی یې جوړوي.

﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ * اللَّهُ الصَّمَدُ * لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ * وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ﴾

[اخلاص: ۱-۴]

ژباړه: ای نبی! ته دوی ته ووايه: چې الله یوازې یو دی. الله هیچا ته اړ نه دی. نه یې څوک زېږولی دی او نه هغه زېږول شوی دی. هیڅوک د هغه سیال نه شي کېدای.

﴿قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ * لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ * وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ * وَلَا أَنَا عَابِدٌ مَّا عَبَدْتُمْ * وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ * لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينٌ﴾

[الکافرون: ۱-۶]

ژباړه: ای نبی ته دوی ته ووايه: ای کافرانو! زه د هغو شیانو عبادت نه کوم چې تاسو یې عبادت کوی. نه تاسو د هغه ذات عبادت کوونکي یاست چې زه یې عبادت کوم. نه زه د هغه شي عبادت کوونکی يم چې تاسو یې عبادت کوی او نه تاسو عبادت کوونکي یاست د هغه ذات چې زه یې عبادت کوم. تاسو ته ستاسو دین دی او ما لره زما دین دی.

سیاسي مبارزه: داسې ایاتونه نازل شول، چې د دوی پر عقیدو، مشرتوب او گمراهیو یې نیوکې وکړې او گڼ شمېر ایاتونه دا واقعیت په گوته کوي:

﴿تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ * مَا أَغْنَىٰ عَنْهُ مَالُهُ وَمَا كَسَبَ * سَيَصْلَىٰ نَارًا ذَاتَ لَهَبٍ * وَامْرَأَتُهُ حَمَّالَةَ الْحَطَبِ * فِي جِيدِهَا حَبْلٌ مِّن مَّسَدٍ﴾

[المسد: ۱-۶]

ژباړه: د ابو لهب دواړه لاسونه هلاک شول او دی هم هلاک شو. د هغه شتمني او څه چې یې گټلي و، هغه ته یې په درد و نه خوړل. ژر ده چې دی به لمبې وهونکي اور ته ننوځي. له هغه سره به یې نېڅه هم د خسو د پندونو راوړنکې وي، د هغې په غاړه کې به د خرماو له پوستکو څخه اوبدل شوې لویه کلکه رسی ده.

﴿ذَرْنِي وَمَنْ خَلَقْتُ وَحِيدًا * وَجَعَلْتُ لَهُ مَالًا مَمْدُودًا * وَبَنِينَ شُهُودًا * وَمَهَدْتُ لَهُ تَمَهِيدًا * ثُمَّ يَطْمَعُ أَنْ أَزِيدَ * كَلَّا إِنَّهُ كَانَ لِآيَاتِنَا عَنِيدًا * سَأَرْهَقُهُ صُعُودًا * إِنَّهُ فَكَّرَ وَقَدَّرَ * فَقَتَلَ كَيْفَ قَدَّرَ * ثُمَّ قَتَلَ كَيْفَ قَدَّرَ * ثُمَّ نَظَرَ * ثُمَّ عَبَسَ وَبَسَرَ * ثُمَّ أَدْبَرَ وَاسْتَكْبَرَ * فَفَالَ إِنَّ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ يُؤْتَرُ * إِنْ هَذَا إِلَّا قَوْلُ الْبَشَرِ * سَأَصْلِيهِ سَقَرٌ * وَمَا أَدْرَاكَ مَا سَقَرٌ * لَا تُبْقِي وَلَا تَذَرُ * لَوَاحٍ لِّلْبَشَرِ * عَلَيْهَا تِسْعَةَ عَشَرَ﴾

[المدثر: ۱۱-۳۰]

ژباړه: پرېږده ما او هغه څوک چې ما يوازې پيدا کړل. بيا مي هغه ته ډېر زيات مال ورکړ او د دې ترڅنگ مې نامي زامن ورکړل. د هغه لپاره مو د مشرتابه لاره هواره کړه. بيا دى تمه لري، چې زه ورته نور لا زيات ورکړم. هيڅکله هم نه، پرته له شکه هغه زموږ له ايتونو سره ډېر عناد کوونکى دى. ژر به يې په سخت عذاب اخته کړم. هغه فکر وکړ او د خبرې جوړولو هڅه يې وکړه. پس دى دى هلاک کړى شي، ده څرنگه د خبرو جوړولو هڅه وکړه؟ بيا دى دى هلاک کړى شي، څرنگه يې د خبرو جوړولو هڅه وکړه؟ بيا يې وکتل. بيا يې مخ تړيو او تندى گونځې کړ. بيا يې شا کړه او لويي يې وکړه. نو ده وويل: نه دى دا (قرآن) مگر داسې جادو چې له نورو ساحرانو څخه يې زده کړى دى. نه دى دا مگر د انسان خبرې دي. ژر به زه دى د دوزخ اور ته نښاسم. ته څه شي پوه کړې چې سقر (د دوزخ اور) څه شى دى. داسې اور دى چې نه يې پرېږدي او نه يې خوشي کوي. انسان لره ډېر سوځوونکى دى. په هغه اور باندې نولس (ملايکې) ټاکل شوي دي.

﴿وَلَا تَطْعُ كُلَّ حَلَاْفٍ مَّهِيْنٍ * هَمَّازٌ مَشَاءٌ بِنَمِيْمٍ * مَنَاعٌ لِّلْخَيْرِ مُعْتَدٌ اٰثِيْمٌ * عُنْلٌ بَعْدَ ذٰلِكَ زَنِيْمٌ * اَنْ كَانَ ذَا مَالٍ وَبَنِيْنٍ * اِذَا تَنَلَّى عَلَيْهِ اٰيَاتُنَا قَالَ اَسَاطِيْرُ الْاَوَّلِيْنَ * سَنَسِمُهُ عَلٰى الْخُرطُوْمِ﴾

[القلم: ۱۰-۱۶]

ژباړه: هيڅکله د يو داسې چا پيروي مه کوه، چې هغه زيات قسم خوړونکى او بې باوره وي. د نېکى منعه کوونکى دى، تېرى کوونکى دى، سخت بدعمله دى. ډېر بد خوښه دى او د دې ټولو عیبونو تر څنگ حرامى دى. له دې امله چې دى د مال او زامنو خاوند دى. کله چې ده ته زموږ ايتونه ولوستل شي نو وايي: دا د لومړنيو خلکو قصې دي. ژر ده چې موږ به د ده په پزه باندې داغ کېږدو.

رسول الله صلى الله عليه و سلم د طلب النصره (مادي ملاتړ) غوښتنه له هغو خلکو څخه کوله، چې د دفاع او ځواک خاوندان و. ده صلى الله عليه و سلم له ځواکمنو قومونو څخه د ملاتړ غوښتنه کوله او مصعب رضي الله عنه) يې مدينې منورې ته ولېږه او انصارو رضي الله تعالى عنهم و ور ته مثبت ځواب ورکړ او دغه چاره د عقبي د دوهم تړون د لاسليکېدو لامل شوه.

رسول الله صلى الله عليه و سلم لومړى اسلامي دولت په مدينه منوره کې تاسيس کړ

د يادو دريو پړاوونو دلایل قطعي دي، که څه هم د يادو دريو پړاوونو په تړاو په جزياتو کې ځيني ظني (غير قطعي) شواهد شته، لکه: په پټه د تثقيف جزيات، په ښکاره د دعوت اعلانولو جزيات، د فکري او سياسي مبارزې مخ ته وړلو په اړه جزيات، د هجرت او د عقبي دوهم تړون تر لاسليکېدو وروسته د خلافت تاسيسولو په تړاو جزيات. د يادو جزياتو په تړاو شواهد ظني او صحيح دي. هر هغه څوک چې زموږ کتابونه او رسالې لولي په څرگنده توگه د يادو دريو پړاوونو په تړاو دلایل قطعي بيان شوي دي او د ځينو جزياتو په اړه، چې شواهد يې ظني دي او هغه استنباط شوي دي.

له الله سبحانه و تعالى څخه غواړم، چې ياد موضوعات به ښه در ته روښانه شوي وي.

ستاسې ورورعطا بن خليل ابو الرشته

ژباړن: صديق احمدزی

۱۴۳۹ هـ، د شوال ۱۷ مه

۲۰۱۸ م، د جولای (۱)